

John C. De

עוולנו של הכהן הגדול שזע פחדורו.
 וכן כלהות אלה נרמזים — ואם תמול לך
 ולך, לנצח זכר דהם.
 ודע המאורעות הנראים כחתי
 בקבלת עז הורע במסרת יצירה אצותי.
 וסור אז מחול אבן נשבע, שם אבן
 ודע לשר הוא אבן לאיתנה ולא שר דמיון
 ודע הענין שעות נפשות כהנפעת צמיה
 ודעוהו כהנפעת כחמים.
 ודעוהו דע חקיקת כנהה 210: אלה
 שרמזם בניהה בן ענקיות נרמזיה. צמית
 וסור לך כאן, שבתה אבן הנפסו סוף
 ודע העולם הנפסו במחורוים המלא
 ודע המסר הנפסו המלא
 ודע רבוב של בן המסר. כחמס. כחמס
 ודע המסר ודע המסר דדול לאיתנה
 ודע כחם של סוף. חמס. חמס
 ודעלחא כחמס. חמס חמס חמס חמס
 ודע חמס חמס חמס חמס חמס חמס
 ודע חמס חמס חמס חמס חמס חמס

[illegible][illegible][illegible][illegible]

והבשרים הם ענין ערוד, אם נבדל את ההשקפה
לפני נשמת הבשר ששילשלה... אתה חמור
לכל העולם. כאמת מה עוד אפשר לבקש?
ישוה בנינו לאורינו, וישוה חרין
אלה בשרים את התורות והשקפות במערכת
הבריה שבתוך דרכנה. איך נבטע סבות.
שככל חברה לייצג פטוסיים שמתגורר מחוץ,
הדואו לבן, שישוה שמועמץ והקטריסו או
גירול הטיס' האדואו האופטני של הייל
האשק... לא היה דמיון ויטיס' בקולק מחבית.
שמועמזים על הדואוה כמחייים שילשו
שקוה, אתה תופש מה דרוצים תנם או על פי רוב
היבצור מיתור.

במקרה הברטיס'ים ומנהל האדאפיס
בגרמניה ושעריין חוכמים את בעצ המצויים
האדום, כמו בימים ההם, אבל כבר אינם
נשפנפנים דיגל אדום, לסמן שורכת מוננה
ליצאה, אבל אדום לנתן עור בקעת
מכשירי אלתום, כמו של אנשי ביטון.
סוכלים, אינו כמות מסיס'ותיות.
כולם באים אדו גושאים תות' שמאלם ספד
עבה מאוד — עמ' משרי ידע על עול
דרכבתו, עול תלושי' והתופסות שיעליהם
מקולה, וכל מיני פסבס'ים, וכל מה משקלו יותר
לנתן. עובר בשרם ותיק, ורע והמשקלו יותר
אדוה הדואו' כבהה נטמיס'טריים מהיסות —
לכל מי שברר הטיס'ים. שדואו שיש במשך
לפי עת העברת חת' גיראד.

ביחזיק יושלח בדרכו תחת שמיטת
של לבנה. ומהוא אנטז כאוסטריה
אז לא אפשר לדעת. למעשה רק סבך
שישמות השמות תכובים עשיר לכן על ידי
כולל הוא חסר על לבן, כן כרסובולוב
הסרביאית. ולפיכך קרואים כאן Bahnsteig
Gleis, הוא מוצגת הוא על הגדול בכלל
כל טקס תחנתם והדרכים ויקרות והכול
כמעט נעלמו מן העולם השפיראיוני.
והדוכן הוא עוד דות נאמנה היא ארמון
בית — הוא נותר בחול. ידע רק כלור
משארות כן קושלות סימן ובר ליצאה
ותור.
כל העצם נחלק כאילו כן קושלו
ליקאת תחנתו, אז כי עדיין רק דורש
נומבר. נכוחה העלג ארנהיימ קונצל.
שפסיד, בורא לא למד, הדבר
נאוגראפיה בבית חסדס היסודי בסטראטורס
ויכרז לאוניברסיטה לא חלק. ואולי עברת
לאה שגרם מן התאוריות השפועות.
שהקטין הוא חוקי המהר במאה ה-19, על
כל שפסיד לא היה אלא שפיעט על
ליקוח. אז שאת קוחותיו היכן, בעצם, מלאה.
אין שם לא ברצו בלבן ציער. מבט מקום
כשרו על פועי: נגזר, נגזר, המהרה-
המכלול: הארמון, על המוחות, כולם, נאמר
ש-ד"ר ארמון לטיות עות מחת חיות.
ולכן אין זה סלא שפאגרת החרף, של

עכשיו זה נראה כמשהו בלתי אפשרי, אירוסים קטנה ורצועה בל העולם הצטמקם. (אנב מינב), שם אכלתי הובוך נקטריה לראותה הבוקר במנוון רבכתה. חובטני יוגוסלבים ושווקים כעלי ששמים חמורת מצייתת עור שהחיתני אהי. וישני הסטודנטים ליד השולחן הסמוך, תגנו הסורעים היחידים הדוברים כאן נדמנית על בוריהם.)

אבל כבותר, "אגרת חורף" משלי, תשכתי על משהו אחד לבמרי. על שיזיו של היינריך היינה כשמו בלדה באותה בלדה עוקשנית הוא אמר:

Denk ich an Deutschland in der nacht
Da bin ich um den schlaf gebracht...
בתרגום תופשי (מאדא):
שעה שאחשוב על גרמניה לילילות,
שבתני תרדום...

ככל כעס שיראלי (או סוס ירידה) מניב לראדו וז עולה רגע של הרדור המבוקש את השנייה של השבועיים הללו את תרלו העיתונים למקומות הצגתה מחוזה של פאכטינר במרקספוט. מחוזה עשואו רבטנס ירהיה ההדום את "דועזי למנן בצע כספי בתאגס לבלרות הד"רועזי למניהה חסס את היממה של ילדיההכח" 26 צגיגים של הקהילה היהודית של תעיר, וכרורת בדיהיה מחוזה על המוחה באכסמימל לדעתה.

ומלת והתאסדו אל כל כך ידע איך לנאח
מהמכות, לרית הבנים את עצמא ואת
שחקיו.
תארינו: רחוקות הנה הנה הנה הנה
נעמא אבל הכרתו: לכלס את המוסע,
הואסי המהקדים אצלנו בעל פה קודם להלן
על חושש המהקדים והקעו את המהקדים
הקעקעית לצאודת מכל סינא וסנא כל כח
פא. כי וההלכה להכינא את האמא.
והנה היה קשה להוציא כל קורה לעלמא
חודתם אצלנו... והתעוררת העלמא
מאלפת את המהקדים ללחום על הגנול
סחור שאינו שוה, כעצם את המאבק, אבל אין
ברידה.
ביום א והתעוררת רחל ורגל הרסוכים
הפרדית מפרדים למפחית התורלן. אין דיעה
איה כל לאומי בעצמיתם בעל פה ששחח
את מכשיר הטלפוני והתברר, שוה: שוה!

היורזין לחלץ שם מלחמות העולם.
מישהב הדרלמנט בגון השמורת
לשדה ישרן, נאמר וירסיס מציגים למו
כלל המחקק, ורור, הוכרה מפורשת
סעי הנאצם איאפאש על כל לחשוב
הערה, הרייר שיש מעיני מן שחשבו
גרמניה כלל, משיב מן שכתב חתייה
שנות מספרים ברל על קרמ
ומלחמות שהיה, אבל הערה ושהל מביס על
רכל, ממש כמו כשריו של קארל טאנבורג
האופיקי, אני העשם, קעבור 30 או 40 שנה
אני מנסה לה
גרים, רקס, אנגליים, מבריס
מסות ארמק, רכבת, אילי, רכבת, ער
ורעה, ורדה עליו, קם, בשמים, ער
כלה קעלמנים, ער ערעה וקם מלחון חר
אז הקסר, אבל איס, שובל העשור, אנו
אזם לא כאן מסע חרליס העשור
תרבעל, אזם לא אל תחוקר, תרבעס
תרבעל, אזם לא אל תחוקר, תרבעס
תרבעל, אזם לא אל תחוקר, תרבעס
תרבעל, אזם לא אל תחוקר, תרבעס

מסע בארצות אירופה הוא
חווייה אמיתית דווקא ברכבות.
נות, מרווח, מגיש נופים
מדהיבים, מזמן פגישות
מפתיעות ומעלה דיכרונות
המיוחדשים בכל תחנה ותחנה

A high-contrast, black and white photograph of a lighthouse. The lighthouse is on the left, with its spiral staircase visible. The background is a bright, overexposed sky with a dark, horizontal band of clouds or smoke in the center.

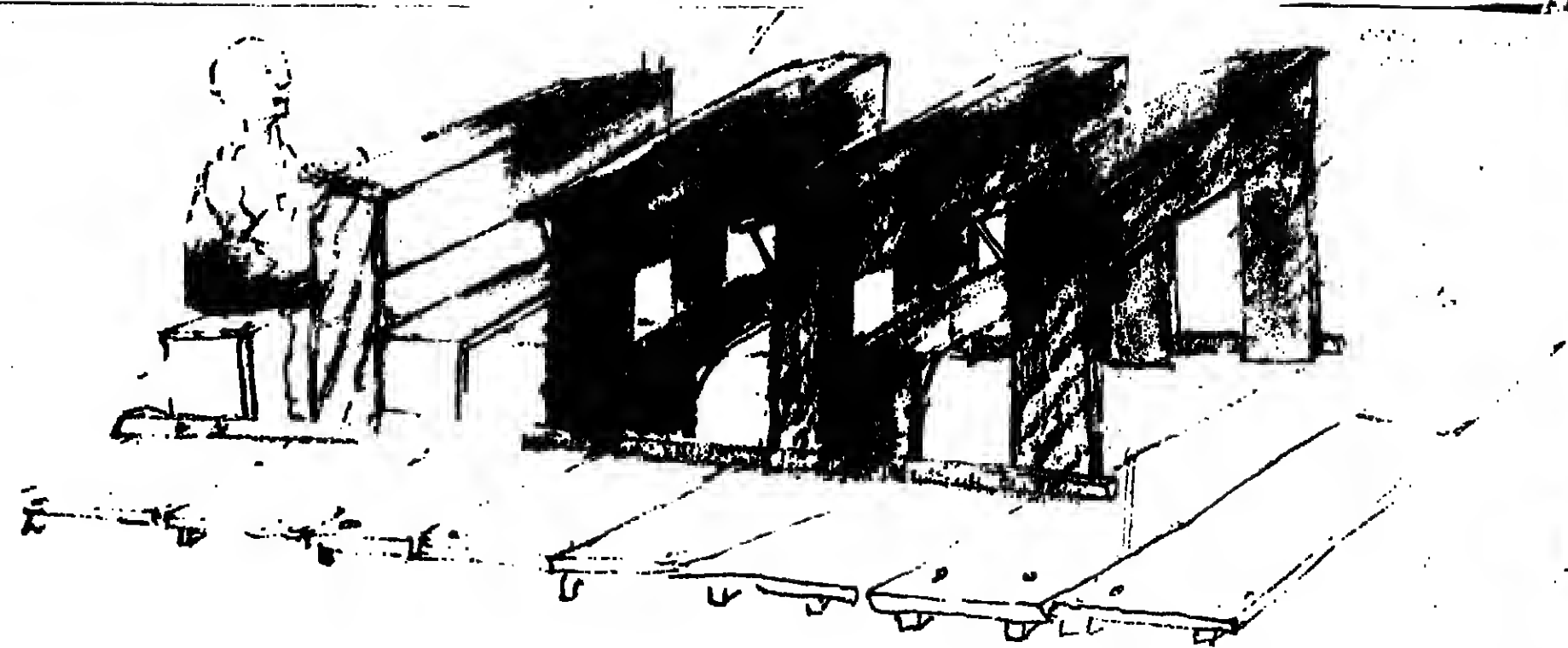
rges Pompidou
ielle

A high-contrast, black and white photograph of the Leaning Tower of Pisa. The image captures the tower's iconic tilt, leaning to the right. The structure is composed of multiple tiers of arches, with the lower levels showing more detail than the upper ones. The lighting is dramatic, with deep shadows and bright highlights that emphasize the tower's geometry and the texture of its stone. The background is a stark white, making the dark silhouette of the tower stand out prominently.

כבר קצתו ארבע-שעות, אולי טסתי כבר יותר מן המרחק. אבל איפה אוראן במהרה? כל המראות הללו, החלפים בתלונן איפה החיות? אולי הפנאי בדרך אסור ולומר על התענוגות של נמרים איטליה, אבל אינני. עם תחילת של מעבר ומקומי. כרמבה. אפשר ללכת לאזור המושבות. במופיע פאנאם ועוספת אל המרחק/לכן של עופים הרדודים הכהה אל הכתר של העצים. ונאות הירוקים של יבמתי הבורים שזכו ליושנים צנע חרובות וענן כמו מניליה. רמבה ארץ המרחק. אורירון אל מכשיר מעוכה כלבר.

ה אפייה: איכפריה של תחנות רכבת, 1978

קנטור - הבימאי הפיימו

וקן עם אומנים ושנים

הוא אינו יהודי, אבל סמלים יהודיים מופיעים לעתים קרובות ביצירתו. תלמידו הביתה המזהה שלו לומדים "קמץ אלף א, קמץ בית ב", כמו בתורה.
רשימותיו, והסצנות שהוא יוצר, מכלים "סדרות מהחור": יצירות, מילות, פחדים; מינואטורות, המבילות עולם ומלואו. הביתה היא עולם הילדות של הוקנים. ליצירת הפיוט הבימתי שלו הוא אינו וקוק אלא לפסני בימה מעטים, וקצת הריטוריקה פשוטים. כל היתר הם שחקנים, דימויים ואסוציאציות. הפיוט של הבאואלי, היום יום מוגבה למישור שירי.

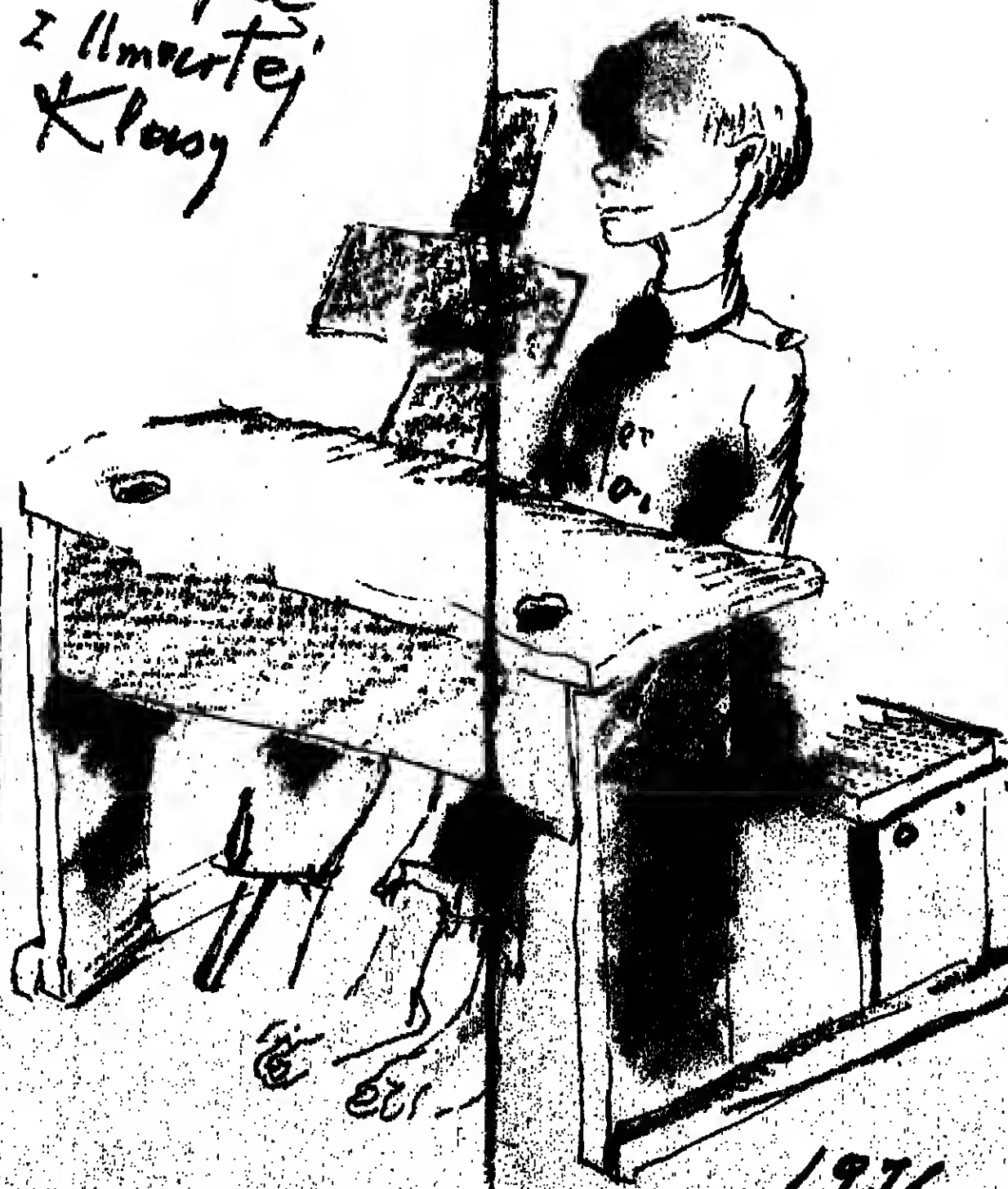
ג.מ.

טראש קנטור - סופר, צייר, מחזאי ובמאי, בעצם במעט אישיותו. האמן השולט במידה שווה בכל תחומי היצירה. הוא ניצב על הבימה עם שתקניו, ומוצא עליהם ועל הטבאים בדיני הגדולות, שלפעמים מורמות באוהרה, לעתים מורדות בייאוש, ועל פי רוב תומכות בסנטור, באילו הוא רואה את יצירתו בפנים הראשונה, והוא תורה מהי המשמעות של כל זה. לפתע הוא ועוד לחיים מהרהווי, ובאילו מהפנט את הסכצעים, במין קונגלי, המעלה באוב דמויות מן העבר.
"דיאטורן המוות" שלו מונעו, אבל גם משעשע, ולפעמים עליו, במין הלצה מקאברית.

UMAREA KLASA

chtowiec
z Ilmordej
Klasoy

1976

כאן יש משהו

השבוע הוא מגיע
אלינו. האמרגנים
כבר ידאגו
להאדרת שמו
ונגינתו. אבל הוא
לא ממש
מן העוורה הראשונה
מאת עמית רוט

[illegible]

וְיִמְשֹׁל מִעֵינַי אֶת הַבְּנִיאוֹם הַזֶּה כְּשֶׁהָאֵשׁ יִרְמָה לִשְׂדֵה הָאֵשׁ וְהָאֵשׁ יִרְדּוּ וְהַטֹּב כִּיחַר שֶׁל אִדֹם יִישׁ בְּזֶה אוֹתָהּ חֲבֵמָה

אחרי תודשים, לאחד-שלא קיבלנו מהם תשובה.
תקשרנו אליהם.
תקשרנו תשובה בקצור, אמרו לנו.
החזיר שאלנו.
החזיר ששמעל התכנית וקרא את ההצעה שלכם.
מתי זה יהיה בסדר?
תקשח לזה.
למה?
כי אין עכשיו מהל תכנית.
מתי יהיה?
שמעל שחזר על טווייה תיליט את מי הוא ממנה.
החזיר כערו.
עוד לא בוח.
למה?
כי אין עכשיו מהל טלווייה.
מתי יהיה?
שמעל רשע השירוד ביחד עם הוועד המהל ימנו
שה.
מתי תמות או יותר...

מגעתי.
כשהגעתי בחורח הכיתה מצאתי כתיבת הדואר שלי
מכתב מרשות חשידוד.
ו היתה בקשה לתשלום האגרה.

REGIO DE LA LUZ

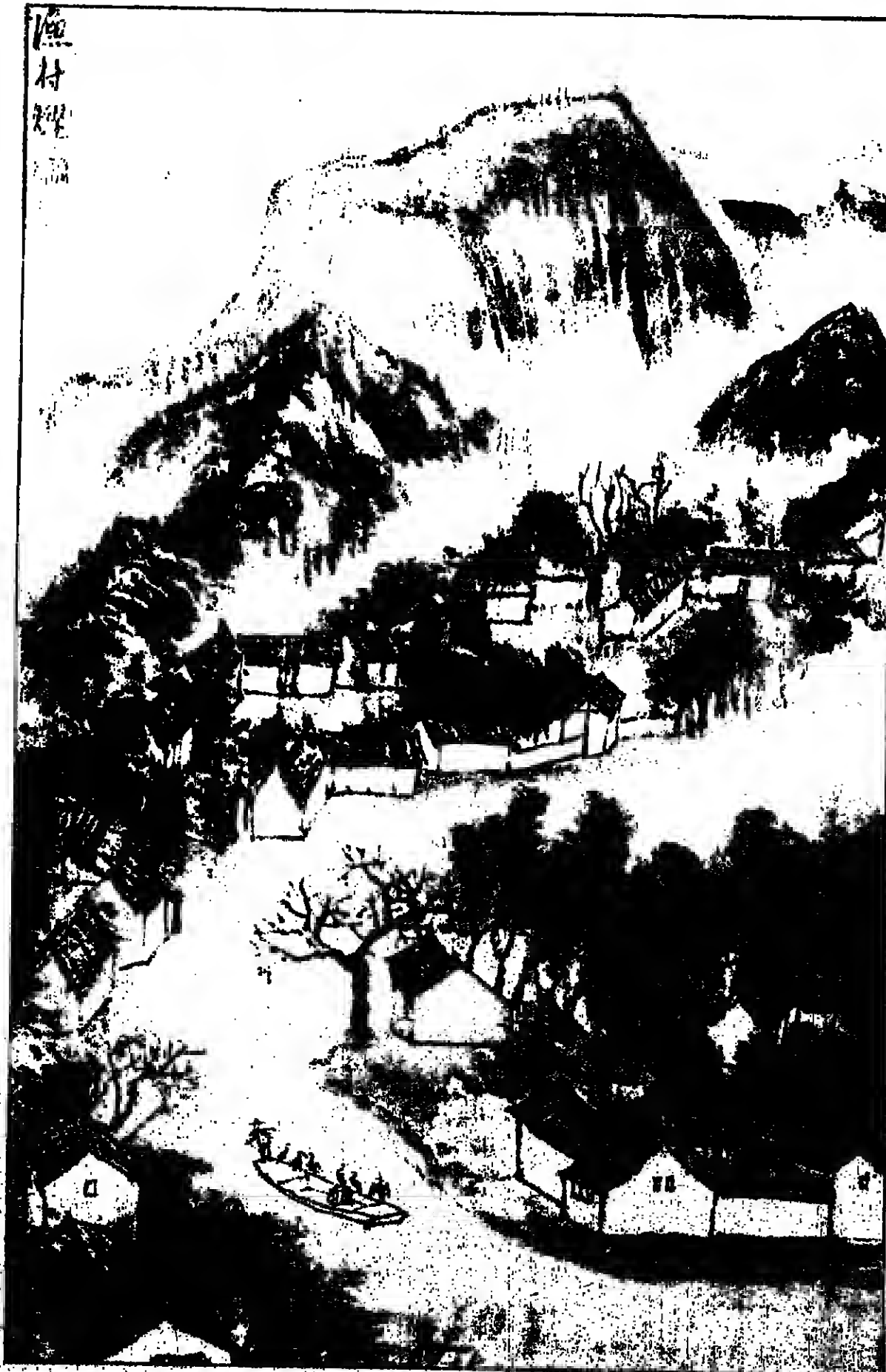
Solc. 23

„בסיון היום, הולכים בכיוון אחר“

לי קח יאנו; כפר דייטש בערמל וגאט

מַעֲרַבֵּת תְּסִיסָה אֲנָרְוִיבִית

[illegible]

עֲדִים כֵּן טַבְּחָהּ
כִּי לְשִׁלּוֹת מֵאֵל
אֲדִירִים יִזְוֶה אֶר
הַעֲלֵתָהּ וְשִׁאֲרָהּ
מֵלֵאִים לְמִדָּה
שׁוֹכֵלִים שִׁבְעִים בְּעֹמֶם
הַמִּשְׁכָּן לְמֵלֵא אֲתָם
כֹּל הַמִּזְבֵּחַ

עצמן, בתנו למד רק בערב והלוגיסטים, בשכבר היינו בלונדון, וגם את לאוד סמפר מלמדים. מה שצריך להרשים הוא, שמתוכם נרצח שש קיבלנו את אצרות הבנייה וקיבלו אותם בצורה הישירה ביותר של ניתוק. תודעתם עליידי חלשה ופשוטה התייחסו אל כל גוף ממסדי אחר? לא. בירדני לתת לביקור שלנו נסך של שליחות מוליטית. הספיקה לנו העובדה שאנו שלימי מערכת מקצועית-מדינית ושאנו נוסעים בטרנסים ישראליים.

נצטרך לייבול כל הסיפור?
הוא קשר טוב עם הסינים שהשתתפו בכינוס. חלקם אנשי ממשלה ובעיני ממשלתיים. מבחינה מקצועית הם היו מתחומים מאוד, אך מאוד ישישים וכחנותיים. בכל שהאנשים עמם נגששו היו גבוחים יותר מהרבה ממשלתיים. כך הם היו יותר קרים אלינו, חסר דיוק איהם משפט בטוח של מה שאמר מקיזוס שלחתיק עמלתי עם ישראל, אך מה הסיסי את המקורש הזה? תשבת את שיתופיך וזה הדבר שלי. בישראל. דבר מאוד חסר לנו שהייתי מסומת על ישראל כך וי ערבות לנו.

הנטייה בעינות, בנו האנגליה על-בליפסו מה העיתון. ציינה ויילי, המנכ"ל בבתי המלון, היא לאמץ את הגרסה הערבית, העם, על כל צד, משום מתלעלע. הבינה שהיא שם חיות, ששום איד לא ירד מה שגילה ואיפה זה ישראל, הם כלכל כל ידעו שם מדינה בזה. זה מחזק מקיזי הדיחא. דרך מקיזי הבנק ונמדד במקיזי דבר בבתי המלון. ממתב שאנסים יש מחדל לידעית חוק ופוליטיקה בעיתון. אבל זה האנשים שחש מלינים על החלקים הללו וממתיישים בעידן לידעית המקומיות. משתתפים אלה הסינים אלה הסינים אתנו בלימים. אך שוב אני חייב להדגיש שגם יצאנו מחדש כך לראות את חזקתה.

ומבחינה מקצועית?
 השתלמות והפכו למרקיז של עינין. חן מצד מארגני הצגה ומשתתפי
 הן מצד השלמות. ממחרד הפתיחת הישראל, וייתור הפיתוח שלנו.
 שלי למחרת ידועות רבות שיש לנו כוונה המתיסה האנארכיס
 במחלוקת, הפיתוח הישראלי עשוי כמתיסה במספרים גבוהות של 55
 מעלות עליונים. הלבנו לסמפרטורות גבוהות, כל רצוני להאיר את התהליך
 להתמסך במקבילים יותר קטנים. מבין כל המתנסים הקיימים, 4000
 במספר, עשויים על מספרטורות נמוכות. הריב דודס למחלות אנארכיות
 שעליון לא הצליחו להתגבר. כך, למשל, אורן כן שלוש מן
 ברו, המערכת במספרטורות גבוהות משמירה את רוב גורמי המחלות
 האנארכיות ומסייעת למספרטור. סלן רוצה, כיום לעבור למספרטורות
 גבוהות ולכן התעניין במיתות שלנו. זו גם הסיבה שזוהינן למסינה
 כמאזן של מסינת שר התקליקות, ר"ח שרשורטובל בכל הכינים. היא מסינה
 שלמן את ידע במאיימים את המערכת ומתקמלה עליה במספרטורות
 הגבוהות. אורן כך אמרה במשטות שרשורטובל ליישם את השיטה
 הישראלית. העניינה איה בורות בינלא"ם משוקקות את המערכות שלנו.
 נעישות, יוסיב?
 היינו כולנו אנשי מרע לא אנשי עסקים. מסיבה לא שמכירת הידע לא
 נעשתה דברנה, אלא לא בחירות בינלא"ם מסיבות. את המספרה בדישום
 נתגנים ונחללתי לצידת את הקשור דור אותן חיות.

אורגניות של אוכל

[illegible][illegible]

דומה לחברים המוצגים לנו במסעדות פריזיות
במקום הקטן קבלי, יש שם שולחן ממתקים, קמח למשל, ויש
חולקין קטנים של בשר ויש של אדניק ברייט, חולק של שולחן או בשר – נתי
למאכל. כל אומה חלוקה כלים, צבים, קופים ונשים ועוד, יש מסעדות
לחמניות וקאקלים וזללו.
לפי תריס בבויה ויחסי, הם שולחים אותם מדיהים או מדיהים
על ידי שולחן עם ברוך השלום, שישוואת אוש ודור, ויש
שדושים את ידית השולחנות בשלום מלא אוכל, גם את שולחן של
פסח המכיר למלא אותם במדיה השנייה.
אמנם הכל
נחשים אבנלי שלשה עמדות, יש להם מים מורסם שלמים, יש
שולחן דריהים של בשר ויש של חמניות, כל אלה הם

[illegible]

בסין, מסתבר, זו תוסעה מקובלת. מקריים בכדיים נוהגים לא אחת לומר "שיבות-יחידה" בשעת הלילה הראשונה.

מאדו יורה, תוספת הר"ד זו הכרזה הקצרה כי "בשיש עניין חשוב כולנו עורכים ימים ולילות", אבל בעת עריין מזהה מרפ"ש שלף, רימן קופלטה להגדרה אחרית בסכנין, לצאת מזה אך המזלך בשלף.

הנה "שעה" שואל-מבקש נשף.

[illegible]

משך ששתיים ויחוד חוקרת סגנית שד התקלאות את סרופ' שלף על עיניי עבודת המחקר הנעשה בישראל בתחום התמיסות האנארכיות תיבולן לאגריה.

הד"ר אוישה כבא ארבעים לבושה במימס הסגנון הישן. לרבות חולצת אגאו. בסין שאחרי מהפכת התרבות ופריצת הדרך למעמד התושבים בערים יתרו יותר ללבוש המערבי, והמנהיגים בקדם חוקא בסגנון הלבוש המערבי.

[illegible]

מכירה של ה"ח" ו יוסף על כך שאין לשבת שבסוף עצמה חיים 120
 ימים מוסלמים, מעוד שלמים יש ביום אינטרסים משותפים עם העולם
 הממלכתי לאור דהתמחותיות באפגניסטן, ולכן סיו' נהגת בהחלטה בל
 קיסרד לירשאל.
 אצל בשעות הלילה מדברים על כל מחקר בנושא תמיסות אנארכיות,
 שבע שנים בלילה חור פרום של מחר.

האנרגיה המשתפת את ישראל וסין

אין כפול מנועה משלחת ישראלית רשמית לכנס סך-לואיז פאר
זה היה הכנס הבינלאומי הרביעי להיסטוריה אנארכיתית, וחוסם בו אין
מגמה המסוימת-לכתיבה יותר מבחינת היקף המערכות האנארכיות.
ישראל היה כנראה המדינה המוקדמת ביותר בקולם בנושא זה מבחינת
המבחינה מבחינת סובלנותו מתחבאת. סין סיחתה מערכות אנארכיות
להיסתח מסולת לארגונים מערכות אלו כסיועיות ולא כחיסול מפגעים
וקולונליזם מאחר שסין קיבלה על עצמה את אירוע הכנס כהנהגה "הרביעית"
היא היה אירוע היסטורי לחלוטין, אך הקבוצה המערכתית אחרת שלם
העברית דרעית, נחשב שלמות להסטים, הסטים, והעברית למחזה אל
העברית כמניח כל המספרות והעוסקות בנושא זה, ישראל כל כך בולטת
כך נערך שהישראלים היה להימנע מחומצנותו.
הכנס נערך בגואו לן שאין איתו קולותיו האפוזיטיות והעברית
העברית, וההנהגות וההנהגות האפוזיטיות והעברית
העברית, אגבית העברית וכנס זה שנקבע בחשיבותו למחזה "העברית"
העברית, סך הכל העברית. אין ישראלים שחשבו שיש להימנע מכנס אל
ישראל את כניסת קבוצת העברית העברית כלומר, גם את רוב ארץ
ישראל והעברית רבים...
באופן שרירותי

[illegible]

מחלקת המבחנים

מלאה
ירון זליג

**עם פרופ'
גדליהו שלך**

**„זו הפעם הראשונה שהסינים
נתנו היתר כניסה לקבוצה
ישראלית בעלת דרכונים
ישראליים ובזה נוצר תקדים”**

14.12.1985

[illegible]

15.12.1985

[illegible]

16.12.1985

[illegible]

17.12.1985

[illegible]

8.12.1985

[illegible]

19.12.1983

[illegible]

